

“De Federale Politie wordt uitgemolken”

TEKST
Kirsten Malfroid

FOTOGRAFIE
Anton Coene

Dries Van Nieuwenhove

- Beroep: medewerker Real Time Intelligence Center van de Federale Politie
- Leeftijd: 24 jaar
- Woonplaats: Kessel-Lo

Dries Van Nieuwenhove werkt bij het Real Time Intelligence Center van de Federale Politie. Al twee jaar monitort hij alles wat er gebeurt in de provincie Vlaams-Brabant en is hij verantwoordelijk voor het aanleveren van intelligence-informatie aan de noodcentrale van Vlaams-Brabant.

Lokaal versus federaal

Dries merkt binnen de politie een acuut tekort aan personeel, 3.500 openstaande functies om precies te zijn. Uitstromend personeel wordt onvoldoende vervangen. Traditioneel beginnen nieuwkomers bij de Federale Politie, om dan door te stromen naar de lokale politie. Helaas kan je bij aanwerving niet altijd vrij kiezen waar je terecht komt. “Heel wat startende collega’s krijgen na de politieschool een job opgelegd. Daarna nog switchen is niet evident, want vaak zit je 3 tot 5 jaar vast in een functie. Ook de wachttijd om de selectie-procedure te doorlopen

kan oplopen tot 1 jaar of langer. Dat werkt demotiverend. Hierdoor haken waardevolle kandidaten af.”

60 dagen onopgenomen vakantie

Minder personeel is geen sinecure, vooral niet in een functie bij de politie. “Het statuut van politieambtenaar voorziet dat wij zeer flexibel zijn. Als de cipers staken, heb ik daar begrip voor. Maar wij moeten dan inspringen, wat de werkdruk verhoogt.”

Die structurele onderbemanning heeft een grote impact op de arbeidskwaliteit én op het engagement. Meer werken betekent niet alleen overuren, maar ook geen vakantie kunnen opnemen. “Omdat we met zo weinig zijn is het bijna onmogelijk geworden om shifts te wisselen met collega’s. Intussen heb ik nog 60 dagen verlof van vorig jaar. Ons werk lijdt onder die druk. Bij de noodcentrale Vlaams-Brabant werken tijdens de nachtschift maar 4 dispatchers. Als er dan

iets ernstig gebeurt, is er een probleem. Met een capaciteit van maar 61% kunnen we geen goede service meer garanderen aan de burger.”

Eis voor meer waardering

Die negatieve spiraal wil Dries doorbreken. “De komende maanden plannen we acties om een duidelijk signaal te geven dat het water ons aan de lippen staat.” Naast een inhaalbeweging in personeelsaanwerving, zijn er nog andere eisen. “We vragen in de eerste plaats dat er naar ons geluisterd wordt, met meer waardering en respect. We willen een statuut dat aangepast is aan ons werk en rekening houdt met de risico’s die we lopen.”

Net aan dat statuut werd door de regering Michel I gemorreld. Het huidige ziektestelsel staat onder druk, de pensioenleeftijd werd verhoogd en de huidige tuchtwet zou volgens sommigen veel strenger moeten. “Als je die zaken afneemt, moet je correct zijn en andere

zaken in de plaats geven, zoals een verhoging van het nettoloon. Maar er zijn duidelijk geen plannen om de dialoog op te starten. Deze regering wil op zo’n respectloze manier de ambtenarij afslanken, dat het voor veel mensen pijn doet.”

Samen sta je sterker

Wat kan verwacht worden van een nieuwe regering dit jaar? “Een vruchtbaar syndicaal overleg. Actie voeren is het laatste wat je doet als vakbond. Wij proberen altijd op zoek te gaan naar een consensus, te onderhandelen en te bemiddelen. Tot het ons te hoog zit.”

Dries is, net als de meeste van zijn collega’s, gesyndiceerd. “Ik kan mij identificeren met de waarden van het ACV en wil die ook uitdragen naar de collega’s. Met de huidige economische en sociale uitdagingen denk ik dat een vakbond de komende jaren nog broodnodig zal zijn om het welzijn voor iedereen te garanderen. Samen sta je sterker.”